



Ἐφημερὲς ποῦ τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Ἐκτον ἔτος τοῦτο εἶναι  
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.



Ἐτος χίλια ὀκτακόσα κι' ὀγδοήκοντα ἔνεα,  
καὶ αὐτὸς ὁ χρόνος θάχη περισσεύματα γενναῖα.

Τοῦ Δεκεμβρίου ἕκτη καὶ δεκάτη,  
μᾶς φεύγουνε οἱ βουλευταὶ τρεγάτοι.



Πόντος διακόσα ὀγδόνητα ἔνα,  
γὰ Καζαμῖα κρατᾷ τὴν πένα.

Τοῦ Ρωμηοῦ ὁ Καζαμῖας  
μὲ μικρὰς καινοτομίας.

Σταθῆτε, τέπον ὅλοι σας ... μᾶς ἦλθε ... νάτος! νάτος! ...  
θὰ ἔβγη τὰ Χριστούγεννα τρελλὸς καὶ κουδουνάτος.

Εἰς τοῦτον περιέχονται πολλαὶ τε καὶ παντοῖαι  
τοῦ Φασουλῆ καὶ Περικλῆ μεγάλαι προφητεῖαι,  
ἀλλόκοτοι, ἀνέλπιστοι, σωσταὶ καὶ ἀληθεῖς,  
ποῦ μὲ αὐτὰς τρελλαίνεται καὶ χάσκει ὁ καθεὶς.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Φασουλῆς κι' ὁ βλάμης Περικλέτος  
ἐπήρανε κατήφορο διὰ τὸ νέον ἔτος  
κι' ὁ στίχος ἐπλημύρησε καὶ σὺν ποτάμῳ τρέχει  
αὐτὸς ὁ Καζαμῖας μας εἰκόνας δὲν θὰ ἔχη.

Ἄπλους τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ἐφέτος χαιρετᾷ  
καὶ μ' ὅλους ἀστειεύεται καὶ κάνει χωρατὰ.  
Ἐπὶ τέλος δὲ ὁ Φασουλῆς, κυττάζων τοὺς ἀστέρας,  
ὡς Κάλχας οἰστροηλατηθεὶς καὶ πλήρης μεγαλείου,  
προλέγει τὴν καταστροφὴν τῆς ἀνθρωπίνης σφαιράς  
διὰ τῆς ἀποψύξεως τοῦ δίσκου τοῦ Ἡλίου.

Δι' ὅλ' αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἄλλα σοβαρὰ  
ὅσοι τὸν Καζαμῖαν μας ἐπιθυμοῦν καὶ θέλουν  
ἀμέσως τοὺς παρακαλῶ νὰ στείλουν τὸν παρᾶ,  
ἀλλέως ἀδεῖα γράμματα μονάχα νὰ μὴ στέλλουν.

